

maalet om to andre Lovforslags Vedtagelse. Og det forholder sig ligeledes rigtigt, at disse to andre Lovforslag ere komne til paany at foreligge for Thinget i en Skikkelse, der er forskjellig fra den, hvori de tidligere vare blevne vedtagne her. Imidlertid skal jeg dog strax med Hensyn til det ene af dem, nemlig Lovforslaget om Afgiften af Brændevinsbrænding, gjøre opmærksom paa, hvad der jo iøvrigt vil være Thinget bekendt, at det i mangfoldige, ja, i de allerfleste Punkter er blevet ganske uforandret, saaledes som dette Thing i sin Tid vedtog det, om der end i et Par Hovedpunkter er sket Forandringer deri, som maasse for mange Medlemmer her i Thinget kunne have deres store Betænkelighed. Imidlertid ligger den Sag jo ikke for nu — vi ville først senere komme til at drøfte den — men mit Haab er, at det ærede Thing ved denne Drøftelse vil komme til at erkjende, at der, siden den nævnte Sag sidste Gang forelaa for det høie Thing, er fremkommet saadanne Oplysninger i samme, at den nu maa stille sig noget anderledes, end den forrige Gang gjorde. Og, hvad det andet af de tvende Lovforslag angaar, nemlig Lovforslaget om Ophævelse af Skibsafgifterne, da ser jeg jo, at det til det ærede Thing er blevet omdelt en Erklæring fra det Udvalg, som har været nedsat i den paagældende Sag, i hvilken Udvalget, uden at sætte Lovforslaget i nogen bestemt Forbindelse med de andre og uden at heraae sig derpaa, om end naturligtvis under Tøllsen af, at en saadan Forbindelse alligevel var tilstede, har fremsat en aldeles klar og bestemt Indstilling til det høie Thing om at vedtage det omtalte Lovforslag uforandret, idet Udvalget derved, som jeg maa antage, er gaaet ud fra den Betragtning, at, naar Statskassen virkelig kan sættes i Stand til at undvære det hele Beløb af Skibsafgifterne, saa er dens fuldstændige Ophævelse dog det, som under alle Omstændigheder er det Heldigste for Samsundet. Der foreligger altsaa en bestemt anbefalende Indstilling i saa Henseende, men der foreligger derimod, som sagt, ikke endnu med Hensyn til Brændevinsafgiften nogen Erklæring fra Udvalget angaaende samme, og vi kunne derfor heller ikke

nu godt drøfte det Spørgsmaal, hvorledes man skal stille sig til de samlede tre Lovforslag. Men Sagen forholder sig ganske vist altsaa saaledes, at det Lovforslag, som her nu er under Forhandling, staar i en saadan Forbindelse med de omtalte to andre Lovforslag, hvad der jo ogsaa er udtalt saavel af Udvalget som af flere ærede Talere, der i Dag have havt Ordet, at det kun kan blive til Lov, dersom hine to andre Lovforslag ogsaa vedtages af dette Thing og af Rigsdagen i det Hele.

Jeg skal nu gaa over til at udville, hvorfor jeg tror, at det foreliggende Lovforslag i og for sig bør blive til Lov. Jeg maa dog først udtale min Beslagelse over, at jeg var forhindret fra at være tilstede her i Thinget ved den første Behandling af dette Lovforslag, hvilket muligvis har foranlediget, at adskillige af de da fremkomne Bemærkninger have sættet sig dybere i forskjellige Medlemmers Sind, end de vilde have gjort, saafremt jeg strax havde været i Stand til at kunne give de Oplysninger, som jeg nu skal gaa over til at give. Jeg maa da først sige, at jeg maa anse den her foreslaaede Lov, dersom den maatte træde i Virksomhed, for at ville blive en særdeles nyttig Lov, en Lov, der vil blive modtagen med almindelig Tilfredshed rundt omkring i Landet, og som i Virkeligheden ogsaa fortjener at modtages dermed. Grunden dertil ligger ikke i, at den Eftergivelse, som derefter vil finde Steb for den enkelte Skatteyder, der kommer til at nyde Godt af Loven, vil blive nogen særdeles betydelig Sum; den vil for de Allerfleste kun komme til at udgjøre 1, 2, 3, 4 å 5 Rd. om Aaret, hvilket jo maa siges ikke at være noget meget Betydeligt. Jeg skal imidlertid tillade mig at fremhæve, at det for Mange af disse Mennesker ingenlunde er en ligegyldig Sag, om de skulle betale en Skat af den Størrelse, thi det er meget ofte Personer, som have at stride meget haardt for det daglige Brød. Og dernæst maa man, mine Herrer, lægge Mærke til, at det er en Skat, som træffer en stor Mængde Mennesker, hvilket let vil kunne ses af, at det er et ikke ringe Beløb, der i det Hele kommer tilveie ved den mindre betydelige Sum, som de enkelte Skatteydere komme til at udrede. Det vil altsaa